

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αὐτοῖς ἀπευσύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

Γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὅτι ἐὰν δὲν ἀποστείλῃσι ταύτην μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ὅτε λήγει τὸ ἔβδομον ἔτος καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ὄγδον θὰ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ ἔβδομου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εὐχαρίστως θὰ δεχθῇ τὰς εὐχὰς καὶ γνώμας τῶν φίλων καὶ ἀναγνωστῶν αὐτῆς διὰ τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο διάστημα διεξήγαγε πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀδικουμένων, διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν Ἡπείρῳ καὶ συνασπισμὸν τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Σύλληψις ληστοῦ.—Αἱ ὁμολογίαι του.—Οποῖα τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως.—Ο ἐπισκοπικὸς ἐπιτροπος Πατριῶν καὶ τὰ κατορθώματά του.—Ουχυνωματικά ἔργα.—Παρεξηγήσεις διαταγῆς περὶ ἐπιστρατεύσεως.

Παρὰ τὸν Λαύρον συνελήφθη προχθὲς καταδικωμένος εἰς ληστῆς χριστιανός, μάλιστα δὲ ἐλέγετο ὅτι κατάγεται ἐξ Ἀγρινίου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα εἰσεῖναι νὰ βεβαιώσωμεν. Φαίνεται ὅτι ἀπετέλει μέρος τῆς τελευταίας ληστρικῆς συμμορίας, ἥτις εἰσέβαλεν εἰς Σωπικὴν καὶ τῆς ὁποίας ἀπώλεσε τὰ ἔχνη ἔνεκα τῆς αὐτῆς καταδιώξεως τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς διαλύσεως ἥτις ἐπῆλθε κατὰ τὴν μετὰ τῆς κοσιάδας συμπλοκῇ. Ὁ ληστὴς οὗτος πεισθεὶς προέβη εἰς ὁμολογίας καὶ κατέδωκε τὰ ὀνόματα τῶν συντρόφων του καὶ ἐκεῖνων, οἵτινες τοὺς ὑπέβηλπον. Δύναται τις δὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι αἱ ἀρχαὶ θὰ προδῶσιν εἰς ἀθρόας συλλήψεις τῶν ὑποτιθεμένων ἐνόχων οἵτινες βεβαίως πρέπει νὰ τιμωρήθωσι, διότι διὰ τῆς συνδρομῆς τὴν ὁποῖαν παρεῖχον εἰς τοὺς ληστὰς συνήργησαν νὰ ὑποφέρῃ ὁ τόπος καθ' ὅλον τὸ θέρος νὰ πάθῃσι δὲ φιλήτυχοι καὶ χρησιμοὶ εἰς τὸν τόπον ἄνθρωποι. Δὲν θεωροῦμεν ὅμως ἀσκοπον νὰ συστήσωμεν εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν νὰ διατάξῃ τὰ στρατιωτικὰ σώματα καὶ τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν νὰ φέρωνται πρὸς τοὺς κατοίκους μετὰ τῆς δεούσης ἐπιεικείας καὶ μὴ καταφεύγῃσιν εἰς καταπίσεις καὶ ἄλλα ἐκνόμα μέσα τὰ ὁποῖα τοὺς μὲν κατοίκους ἐγείρουν εἰς ἀγανάκτησιν τὰς δὲ ἀρχὰς ἐκθέτουν. Ἐχομεν ἀτυχῶς πολλὰ παραδείγματα κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται εἰς καταδιώξιν τῶν ληστῶν προξενοῦσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται μεγαλεῖτερα ἐνίοτε κακὰ ἢ αὐτοὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος λησταί, οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τῶν ἀποσπασμάτων ὅπως ἀργυρολογήσωσι συλλαμβάνουσι διαφόρους πολίτας ὡς γνωρίζοντας δῆθεν περὶ τῶν ληστῶν τοὺς ὁποίους ὅμως ἅμα λάβωσι χρήματα ἀφίρουν εἰς ἐλευθέρους.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἱ διάφοροι διοικηταὶ ἔλαβον διαταγὴν ἐκ Κων/πόλεως, ὅπως ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἀποστείλῃσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πλήρη κατάλογον ὀνομαστικὸν μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ὧν τῶν ἐν τοῖς διαμερίσμασιν Συνεπεία τούτου διεδόθη ὅτι πρόκειται περὶ

νέας ἐπιστρατεύσεως, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐπεκράτησεν ἐρεθισμὸς τις παρὰ τῷ τουρκικῷ ὄχλῳ, ὅστις κακουχθεὶς ὑπὲρ τὸ θεὸν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν, δυαρέστως ἤκουσε τὴν διάδοσιν περὶ νέας ἐπιστρατεύσεως. Παρατηρήσαντες οἱ διοικηταὶ τὴν δυαρέσειαν ταύτην τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου, ὅπως καθυπαχάσωσιν αὐτόν, ἠναγκάσθησαν νὰ δηλώσῃσι ἐπισήμως, ὅτι ἡ ἐκ Κων/πόλεως ληφθεῖσα διαταγὴ δὲν ἀφορᾷ νέαν ἐπιστράτευσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπεστάλη αὕτη, ἵνα γνωστῇ εἰς τὴν ἀριθμὸν ἀνέρχονται οἱ ἐφεδρικοὶ. Τοῦτο δ' ἐδήλωσαν ὅτι θὰ γίνεσθαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ὅπως γνωρίζῃ ἐπισήμως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὰς ἀκριβεῖς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς ἐπικρατείας ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως.

Ἄλλο γεγονός, ὅπερ ἔλαβε χώραν εἶνε ἡ βία ἀποπομπῆς τοῦ τέως Δρβίνουπόλεως, τοῦ ἰσχυρογνώμονος Γρηγορίου, ἐπανειλημμένως ἡ ἐκκλησία προέτρεψε τὸν ῥηθέντα Γρηγόριον ἵνα ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησίας. Μάτην φίλοι καὶ ἐχθροὶ προέτρεπον αὐτόν νὰ ὑπακούσῃ παρῆλθον ἀλλεπάλληλοι προθεσμιαὶ καὶ τὸ γόητρον τῆς ἐκκλησίας ἐμειοῦτο πρὸ τοῦ ἰσχυρογνώμονος καλοῦντος, ὅτε τὴν νύκτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6ην Αὐγούστου ἄνθρωποι τῆς ἐξουσίας ἐσήκωσαν αὐτόν μετὰ τὰ νυκτικά καὶ τὸ στῶμα καὶ τὸν μεταφέρουσιν εἰς τὴν ἀναμένουσαν αὐτὸν ἄμαξαν, ἥτις ἔλαβε τὴν διὰ Λεσκοδικίου καὶ Βιτωλίων εἰς Ἅγιον Ὅρος ἄγουσαν. Δὲν εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ κρίνωμεν, ἀλλ' ὅταν βλέπωμεν τοὺς ἱερεῖς ἀπειθοῦντας πρὸς τὸν ἀρχιερεῖα καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον—ὅταν βλέπωμεν ὅτι λησμονεῖ ὁ στρατιώτης τὸ πρὸς τὸν ἀνώτερον καθήκον καὶ ὁ μαθητὴς τὸ πρὸς τὸν διδάσκαλον σέβας, καὶ ὁ υἱὸς ἀπειθεῖ πρὸς τοὺς γονεῖς, λυπηραὶ καὶ ἀπαισίαι σκέψεις ἀνέρχονται περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους (καὶ ἔπειτα ἀξιούμεν ὅτι εἴμεθα ἡ πρώτη φυλὴ τῆς Ἀνατολῆς). Ἡ θέσις τοῦ Γρηγορίου μας ὑπενθυμίζει τὴν φαύλην διαγωγὴν τοῦ ἐν Πρωγώνῳ ἀρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου οἰκονόμου Π. Ἀναστασίου, τοῦ ἀσπλάχνως φερομένου πρὸς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ χώραν καὶ ἀντιχριστιανικῶς πρὸς τοὺς τεταγμένους ὑπ' αὐτὸν χριστιανούς, οἵτινες ἐπὶ τόσον διάστημα διέτρεφον καὶ διατρέφουσιν αὐτὸν τῇ ἐκούσῃ συνδρομῇ καὶ τῇ ἀνοχῇ πρὸς τὰ ἀλλεπάλληλα αὐτοῦ σφάλματα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνοχὴ ἔχει ὅρια καὶ τὰ ἀδίκῃ μετὰ τινὸς συγχωροῦνται. Περὶ μεμακρυσμένων πράξεων καὶ γεγονότων δὲν ἀναφέρω, θέλω περιορισθῇ εἰς πρόσφατα τινὰ γεγονότα, ἅτινα εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλουσι πᾶσαν χριστιανικὴν καρδίαν περὶ τῆς χριστιανικῆς πολιτείας τοῦ λειτουρگوῦ τούτου τοῦ ὑψίστου. Πέρυσιν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του γενόμενος κριτὴς ἐν Στραβοσκιάδῃ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ζήτημα προετίμησε τὸν Χαρλαμπίζαν, ἄνδρα καλὸν καὶ τίμιον, ὅχι ὅμως διδασκαλὸν ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος διδασκάλου. Ἐν Βοστίνῃ ἐνθα αὐτὸς ἐν χλιδῇ καὶ ἐνθα οἱ φιλόμουσι Βωστινῶναι ἀνήγειρον μεγαλοπρεπὲς κτίριον ἀνέχεται ἐπὶ τοσούτον τὸν Βουκουβάλαν ὡς διδασκαλὸν ἐνῷ ἡδύνατο, ἐὰν ἤθελε, νὰ ἔχῃ τέλειον Σχολήν, ἀλλὰ τὸ φῶς ἀποφεύγουσι τὰ νυκτέβια, διότι ἀποκαλύπτει τὰ τρωτὰ αὐτῶν. Ἐν χωρίῳ οὐ μακρὰν τῆς πρωτευούσης ὑποστηρίζει, φαυλόβιον ἱερεῖα ἀντάξιον αὐτοῦ καὶ χαιρεκάκως τρέβει τὰς χεῖρας βλέπων τὴν κοινότητα ταύτην σπαρασσομένην ὑπὸ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀναξίου τούτου ἱερέως

τοῦ διὰ τῆς ἀνειμμένης καὶ ραδιούργου αὐτοῦ διαγωγῆς καταντήσαντος τὴν ἱεράν ἐκκλησίαν κοινὴν παλαίστραν. Καὶ ὅμως ὁ φαυλόβιος οὗτος ἱερεὺς ὑποστηρίζεται ἐκθύμως ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀντιπροσώπου πρὸς ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν ζημίαν τῆς ρηθείσης κοινότητος καὶ πρὸς βλάβην τοῦ γόητρος τῆς ἐκκλησίας ἢ ἀντιπροσωπεύει. Εἶνε ἡ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ἱερεὺς χωρίου τινὸς τὴν Μ. Παρασκευὴν συνεπλάκη ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ χώρῳ τῆς ἐκκλησίας; Εἰς ποῖα μέτρα προέβη αὐτὸς ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐκκλησίας. Εἶνε ἡ δὲν εἶνε ἀληθὲς Ἅγιος Οἰκονόμος; ὅτι ἐνώπιον δύο ἱερέων ἔδωκε ἱεράν ὑπόσχεσιν ὅτι ἂν γείνῃ ἀναφορὰ ἐκ μέρους τῆς Δημογεροντίας τῆς Κοινότητος καὶ πληρωθῇ ὁ μισθὸς τοῦ φαυλόβιον ἱερέως θέλει τὸν καταπίσει νὰ φύγῃ ἢ θέλεις τὸν παύσει καὶ ὅμως πόσος καιρὸς παρήλθε καὶ ἡ Κοινότης περιμένει καὶ ὁ Ἅγιος Οἰκονόμος ἀντὶ κερατίων καὶ ὀλίγων προσφορῶν πωλεῖ ὡς ποτε... τὰ ἱερώτερα; θέλεις νὰ ἀναφέρω καὶ ἄλλα—ἀλλὰ τοῦ Κυρίου φυλακὴν τῷ στόματί μου . . .

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΝΙΚΗΤΑΣ

Ἀκριβῶς, ὡς εἶχε προαγγελθῇ, τὴν 6ην π.μ. τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ὥραν εἰσῆρχετο σημαιστόλιστος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἡ τουρκικὴ τριεστίας θαλαμηγός «Μαρμαρᾶς» ἡ φέρουσα τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος τοῦ Μαυροβουνίου. Ἐπὶ τοῦ προβαίου αὐτῆς ἱστοῦ ἐκυμάτιζεν ἡ σημαία τοῦ μικροῦ ἡγεμονικοῦ Κράτους τοῦ ἡγεμόνος Νικήτα. Κατόπιν τῆς θαλαμηγοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ τὸ τροχοφόρον τουρκικὸν πολεμικὸν «Ἰτζεδίν» σημαιστόλιστον καὶ αὐτὸ ἀποτελοῦν τὴν τιμητικὴν συνεδίαν τῆς θαλαμηγοῦ. Τὴν εἰσοδὸν τῆς θαλαμηγοῦ εἰς τὸν λιμένα ἐχαίρεισι διὰ κανονιοβολισμῶν τὸ πρὸ τοῦ λιμένος πυροβολεῖον. Ἀμφότερα τὰ σκάφη ἡγκυροβόλησαν εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ λιμένος καθ' ὑπόδειξιν τοῦ κεντρικοῦ λιμενάρχου κ. Ἡπίτου, ὅστις φέρων μεγάλην στολὴν καὶ ἐπιβαίνων ἀτμακάτου ἀνέμενε τὴν θαλαμηγὸν εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος καὶ ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἡγκυροβολίας. Ὁ λιμὴν Πειραιῶς μόλις εἰσέπλευσεν εἰς αὐτόν ἡ φέρουσα τὸν ἡγεμόνα Νικήτα θαλαμηγός, περιεβλήθη πάραυτα τὴν ἐορτάσιμον περιβολὴν του. Ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ λέμβοι ἐσημαιστολίσθησαν.

Ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος κατήλθε διὰ τακτικῆς ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς τὴν 9 π.μ. ὥραν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Παπαδιαμαντοπούλου, τῶν ὑπασπιστῶν του κ. Πάλλη καὶ Χατζηπέτρου, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρωμανοῦ καὶ τοῦ ἐν Κετίγγῃ ἡμετέρου πολιτικοῦ πράκτορος κ. Λεγοθέτου, παραμένοντος ἐνταῦθα ἐπ' αἰεὶ καὶ τοῦ ὑποστράτηγου κ. Βάσου.

Οὕτω πάντες ἐκτὸς τοῦ ὑποστράτηγου κ. Βάσου ἐπέβησαν τῆς ἀναμενούσης βασιλικῆς ἀτμακάτου «Δάγμαρ» φερούσης ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἱστοῦ τῆς τὴν σημαίαν τῆς ἡγεμονίας τοῦ Μαυροβουνίου καὶ κατηνύθησαν πρὸς τὴν θαλαμηγὸν «Μαρμαρᾶς», χαιρετιζόμενοι διὰ κανονιοβολισμῶν ὑπὸ τῆς ἀκταιωροῦ «Σύρου».

Ἡ συνάντησις τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς ἀκ-

λουθίας του μετά του ήγεμονικού ζεύγους υπήρξεν εγκαρδιωτάτη. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τῆς θαλαμηγού ἀνακρουοῦσας τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ πρὸ τοῦ πληρώματος παρατεταγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὁ Ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος ἀντήλαθεν ἐγκαρδίως χειραψίαν μετὰ τὸν Ἡγεμόνα Νικήταν, τὴν σύζυγόν του Ἡγεμονίδα Μιλέναν καὶ τὸν νεαρόν ἡγεμονόπαῖδα Μίρκον.

Μετὰ παραμυθὴν ἐνὸς περίπου τετάρτου ἐπὶ τῆς θαλαμηγού, ἐνθα παρετίθη καὶ καφεὶς ἐντὸς κομφοτάτων κυαθίσκων, ἐπέβησαν τῆς ἀμακῆς τοῦ «Δάμαρ» ὁ Διάδοχος καὶ τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος μετὰ τῆς ἀκολουθίας των καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἀκταιοῦ κατηβύθησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ λιμένος τῶν Ἀλῶν, ὅπου θὰ ἐγίνετο ἡ ἀποβίβασις.

Πρώτος πηρὸ καὶ ἐξέρχεται τῆς ἀμακῆς ὁ Διάδοχος διδὼν τὴν χεῖρα εἰς τὸν Ἡγεμόνα Νικήταν, ὅστις ἐμπαρτίζεται μετὰ τὸν γυναντῶδες παρὰστηντὰ τοῦ ἐπὶ τῆς κλίμακος πρὸ τῆς ὁποίας ἵσταται ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Τρύφων Μουσαπόπουλος, κρατῶν ὡραϊοτάτην ἀνθοδέσμη. Ἡ φρουρὰ παρουσιάζει ὅπλα, ἡ δὲ μουσικὴ ἀνακρούει τὸν ὕμνον τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἡ σημαία τοῦ συντάγματος ἀφαιρταὶ χαίρετιζοῦσα τὸν φίλον ἡγεμόνα, ὅστις φέρον τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ πηλικίου τοῦ ἵσταται εὐθιγῆς καὶ χαίρετιζέ τὴν σημαίαν καὶ τὴν φρουράν.

Ἀποβιβάζονται ἀκολουθοῦς ἡ ἡγεμονίς Μιλένα, ὁ ἡγεμονόπαῖς Μίρκος, ἡ κυρία τῆς τιμῆς δεσποινὶς Νοϊκίμα, ὁ ὑπουργὸς κ. Βούκοβιτς μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ἡ λοιπὴ ἡγεμονικὴ ἀκολουθία καὶ πάντες ἵστανται πρὸς στιγμὴν καὶ προσβλέπουν τὸ πλῆθος τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἡγεμονικοῦ ζεύγους ἐξερράγη εἰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς.

— Ζήτω ὁ ἡγεμόν Νικήτας.

— Ζήτω τὸ Μαυροβούνιον!

Ἡ ἡγεμονίς Μιλένα, γυνὴ μεγαλόσωμος, ὡς καὶ ὁ ἡγεμόν σύζυγός της, ἔχουσα τὸν υἱὸν της παραπλεύρως, ἵστανται καὶ χαίρουσιν τὸ ζητωκραυγῶν πλῆθος δι' ἁλλεπαλλήλων κλίσεων τῆς κεφαλῆς, ἐνῷ ὁ Διάδοχος ὀδηγεῖ τὸν Ἡγεμόνα εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τῆς φρουρᾶς, ὅπου ἵστανται ἐν προσοχῇ ὁ ὑποστράτηγος κ. Βάσος καὶ οὐναγματάρχης κ. Οὐρβαν. Ὁ ἡγεμόν κρατεῖ διακριτῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐνῷ παρελθόντες πρὸ τῆς φρουρᾶς καὶ χαίρετὰ τοὺς στρατιώτας. Ὅταν παρερχεται πρὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ φέροντος τὴν σημαίαν τοῦ Συντάγματος, ἵσταται κατὰ μέτωπον εἰς προσοχὴν καὶ χαίρετ' αὐτὴν σημαίαν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Πελοποννήσου ἀνέμενον τὴν ἀφίξιν τοῦ ἡγεμονικοῦ ζεύγους ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς πριγκίπισσας Μαρίας, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ δήμαρχος κ. Καλλιφρονᾶς, ὁ νομάρχης κ. Χατζόπουλος, ὁ φρούρχος κ. Μπαρσιάνης, ὁ κλειδούχος τῆς Βασιλικῆς κ. Μεσαυλὶς καὶ ἀρκετὸν πλῆθος κόσμου. Τὸ φέρον τοὺς ὑψηλοὺς ἔξουσους τράνιν κατέβησαν εἰς τὸν σταθμὸν τὴν 10 καὶ 5 π. μ.

Ὁ παριστάμενος ἀρκετὸς κόσμος ζητωκραυγάζει ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τοῦ Ἡγεμονικοῦ καὶ τῆς Ἡγεμονίδος τοῦ Μαυροβουνίου ἐνῷ τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος μετὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἐπιβαίνει καὶ πάλιν τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Κηφισίαν, ὅπου φθάνει τὴν 11ην ὥραν π. μ.

Εἰσὶν δὲ δι' ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν κατευθύνονται εἰς τὴν βασιλικὴν ἑπαυλὶν τοῦ Τατζίου, εἰς τὴν ὅποιαν πάντες παρεκάθησαν τὴν μεσημέριαν εἰς γαῖμα, παραταθὴν μέχρι τῆς 2ας μ. μ. ὥρας. Παρεκάθησαν δὲ εἰς αὐτὸ ὁ ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου ἀκόλουθος τοῦ Νικήτα Τουρῆαν πασᾶς ἄλβανος καὶ ὁ τούρκος ναύαρχος.

Τὸ ἡγεμονικὸν ζεύγος περὶ τὴν 3 1/2 μ. μ. ὥραν συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς Β. Οἰκογενείας κατήλθεν εἰς Κηφισίαν καὶ δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἦλθεν εἰς τὸν σταθμὸν Λαυρίου ὅπου ἐπὶ ἐπιθόρῳ ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν χαίρετιζο-

μενοι ὑπὸ τοῦ πλῆθους καὶ ἐπεσκέφθησαν τ' ἀνακτορά καὶ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου, εἰς ἀμφοτέρω παραμεινάντες ἐπ' ὀλίγην ὥραν καὶ τὴν 5 1/2 μ. μ. ἐπιβάντες καὶ πάλιν ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν κατήλθον διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονοίας καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς εἰς Πειραιά. Ἐκ Πειραιῶς ἀπῆρξεν ἡ θαλαμηγὸς τὴν 7ην μ. μ. κατευθυνομένη εἰς Κάτταρον.

Ὁ Ἡγεμόν Νικήτας, ἡλικίας περίπου 60 ἐτῶν, εἶνε γίγας τὸ ἀνάστημα, με εὐρύτητα στήρνα. Φαίνεται ἀνὴρ μυώδους ἀλκῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας περὶ ἀνίσχυρον τὸ γῆρας. Οἱ ὀφθαλμοὶ του λάμπουσιν ἀπὸ εὐγενεῖς ἀνατείνσεις, τὸ δὲ ἀρρενωπὸν καὶ κυρίως ἀνδρικὸν τοῦ βρόδιμα παρουσιάζουν τὸν ἀδρα ἀνδρὶ τῆς μεγάλης τοῦ σῆμης καὶ τῶν πατριωτικῶν του αἰσθημάτων. Ἡ χρυσοπύρρος μαυροβουνιωτικὴ ἐνδυμασία του καθιστᾷ τὴν παρουσίαν του εἰς πάντα ἐπὶ ἐπιβλητικωτέραν.

Ἡ Ἡγεμονίς Μιλένα ἀνδρικοῦ καὶ μυώδους καὶ αὐτὴ ἀναστήματος, μετὰ τὴν ἀπερίττον ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν της, τὸν μαυροβουνιωτικὸν κεφαλόδεσμόν της, τὸ μετὰξινον μανδύλιν, τὸ ὁποῖον μετὰ περισσῆς χάριτος καὶ ἀπλότητος καλύπτει τὴν πλοῦσαν κόλμην της, παρουσιάζεται οἷα πράγματι φημιζέται ἡ ὑπεροχὴ αὐτῆς γυνῆ. Ὁ δὲ νεαρὸς ἡγεμονόπαῖς Μίρκος, γνήσιος Μαυροβουνιωτῆς τῆς ἐνδυμασίας, τὴν φυσιογνωμίαν, τὸ παρὰστημα, καίτοι ὀλίγον λοχνός, εἶνε συμπαθεστάτης φυσιογνωμίας καὶ κατακτᾷ ἐκ πρώτης ὄψεως πάντῃ τὴν συμπάθειαν.

Οὕτως ὁ ὑπερήφανος ἡγεμόν τοῦ Μαυροβουνίου ὁ χαίρετιζας πρώτος τοὺς ἀγωνιζομένους Κρήτας καὶ φίλος εὐλικρινῆς τῆς Ἑλλάδος συνοδεῖ νῦν μετ' αὐτῆς καὶ διὰ προσωπικῆς γνωριμίας καὶ ἐκράντους τοὺς ἀπὸ μέσον τῶν δύο ἐθνῶν ὑφισταμένους δεσμούς.

Τὸ στρατοδικεῖον τῶν Ρεννῶν ἐξέδωκε τὸ παρὸν Σάβ. τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Δρέφους δι' ἧς κατεδικάσεν ἐκ νέου τὸν ἀτυχὲς λοχαγὸν εἰς δεκαετὴ φυλάκιον. Ἐπιστεῖντο δὲ τὸ Στρατοδικεῖον ἦβελαν ἀδωδῶς σὲν τὸν Δρέφους, διότι ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας δὲν ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε ἐνοχὸς ἐσχάτης προδοσίας, ὅτι παρέδωκεν εἰς ξένην δύναμιν ἔγγραφα κινητοποιήσεως τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Τὸ δὲ περιβόητον **μυορτερό** τὸ εὐρεθὲν μεταξὺ τῶν ἑγγράφων τῆς γερμανικῆς πρεσβείας ἀπεδείχθη τρανὴς ὅτι δὲν ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ Δρέφους· ἀλλὰ τε ὁ εἰς Λονδίον ἐξήριστος συνταγματάρχης Ἑστερχάξ ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὁ δὲ πραγματογνώμων, ὅστις κατὰ τὴν πρώτην καταδίκην τοῦ Δρέφους εἶχεν ἀποφανθῇ ὅτι τὸ μυορτερό ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ Δρέφους, ὁσαύτως προσήλθεν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον τῶν Ρεννῶν καὶ διεκήρυξεν τὴν ἀπάτην τοῦ βεβαίως συνάμα ὅτι ἡ γραφὴ εἶνε τοῦ Ἑστερχάξ· εἰς δὲ λοχαγὸς, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Δρέφους κατὰ τὸ 1894 ὡς στρατοδίκης, διεκήρυξεν ὅτι προσήλθεν ἵνα βεβαιώσῃ ὅτι, ἐν τῇ συνειδήσει του ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξέδθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἦτο ἐγκεκαυχμένη πλῆθους πεποιθήσεως ὅτι κατεδικάσθη εἰς ἀθώας. Ἀφού δὲ ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου ἐπέτρεψε καὶ εἰς ἐτεροεθνείας ἵνα προσέρχωνται καὶ καταθέτωσιν ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου, ἡναγκάσθη ὁ εὐχλωτος συνήγορος αὐτοῦ Λαμπέρης Πολ. Πράκτωρ κ. Γρουπάρης, ἐπὶ τούτῳ μεταβὰς εἰς Κάϊρον. Ἡ νεκρὸς οἰκογενεὶς ἀκολούθη ἐβλήθη εἰς τὸν πατριαρχεικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν ᾧ καὶ ἐτάφη.

Ἦδη γεννᾶται τὸ ζήτημα τίς θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν ἀποστολικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον; Ἡ ἐλληνικὴ κοινότης δὲν εἶχε παρασκευασθῇ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ καταλλήλου διαδόχου καὶ συνεπὸς μετ' ἀμνηστίας περιφέρεται εἰς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ. Σοβαρῶς δὲ ἐλέγχθη ὅτι ὁ νῦν οἰκουμένης Πατριάρχης Κωνσταντίνος αἰσθανόμενος τὰς δυνάμεις του ἀσθενεῖς πρὸς διακυβέρνησιν τοῦ ἀκράδους τοῦ οἰκουμένου θρόνου, ὀρεγεται νὰ ἀνταλλάξῃ αὐτὸν μετὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ μητροπολίτης Δέρκων οὐκ ὀλίγας καταβάλλει πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου προσπάθειαι. Μόνον ὁ γρηγορὸς μητροπολίτης πρῶην Ἡρακλείας, Γερμανὸς ἀπεποιθὲν νὰ θέσῃ τὴν ὑποφύριότητά του, θέλων ἐκ τοῦ πλῆθους νὰ παρακολουθῇ τὰς υποθέσεις τοῦ οἰκουμένου Πατριαρχείου καὶ νὰ ἀντιρῶν πρὸς ἐξυπρέτησιν αὐτῶν καὶ τὰς τελευταίας αὐτοῦ δυνάμεις. Ἐρρίφη δὲ εἰς τὸ μέσον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρώην οἰκουμένου Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' ὁποῖον μονάζει εἰς Ἅγιον ὄρος. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει πιθανότης ὅτι θὰ ἀποδεχθῇ οὗτος τὴν πρόκλησιν

τίας Καζιμὲρ Περιὲ ὅτι ἡ γερμανικὴ πρεσβεία ἐν Παρισίοις οὐδέποτε ἀμέσως ἡ ἐμμεπὸς ἀντιρῶντες σχέσεις μετὰ τοῦ λοχαγοῦ Δρέφους. Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας οὐδέμια ὑπελπίσθη ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ λοχαγοῦ. Μετ' ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ Στρατοδικεῖον τῶν Ρεννῶν καὶ μὴ πεισθὲν περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ τοῦ κατεδίκασε, τὸν κατεδίκασε διότι ἐστρατηγὸι ὅστις εἶνε οἱ μέλλοντες ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, οἱ πρῶτοι ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου, παρίσταντο ἐκεῖ καὶ αὐτὸν τρόπον τινὰ διηθύνον τὰς συνεδριάσεις, εἰς πάντα δὲ συνηγοροῦντα ὑπὲρ τοῦ Δρέφους ἀπαρρησάτως ἔλεγον ὅτι ἐψεύδετο, παρίσταντο καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου. Ἐὰν ἦθώσῃτο ὁ Δρέφους τὸ ἐπὶ τελεῖον, τὸ ὅποιον συνετέλεσεν εἰς τὴν πρώτην καταδίκην του διὰ πλαστῶν ἑγγράφων, κατεδικάσθη ζετὸ ὡς πλαστογράφος· ἦτο ὁμοῦς δυνατὸν εἰς συνταγματάρχης καὶ ἄλλοι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ νὰ τολμήσουν νὰ ἐκδώσουν ἀδωτικὴν ἀπαρῆσιν ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν τῶν στρατηγῶν· Βεβαίως ὁ Δρέφους εἶνε ἀθώος. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ συμφορῇ νὰ εὐρεθῇ ὁ ἀλχηθὲς ἐνοχὸς κατεδικάσθη πάλιν ὁ ἀθώος!! Ἀτυχὴς διὰ τὴν Γαλίαν ἐρ' ὅσον ἡ ὑπόθεσις αὕτη διακινεῖται ἐν εἶνε δυνατὸν νὰ καταπαύσῃ ὁ ἀγὼν. Ἐὰν ἡμεῖς ἡγωνίζετο ὁ Ζαλά καὶ ὀλίγοι ἄλλοι γάλλοι ὅσοι τῆς ἀθωότητος τοῦ καταδίκου ὁ ἀριθμὸς τῶν συνηγόντων μετὰ τὴν δίκην τῶν Ρεννῶν θὰ πολυπλασιασθῇ. Αἰσθημα φιλανθρωπίας πρὸς εἰς ἀθῶον θὰ συγκεντρώσῃ πολλοὺς γάλλους εἰς τὴν πλευρὰν τῶν συνηγόντων τοῦ ἀθῶου. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ συνηγῶσι τὰς εὐαισθητοὺς ἀλλὰς τε καρδίας τῶν γάλλων καὶ τελευταίως λέξεις τοῦ Δρέφους πρὸς τοὺς στρατοδίκας ἐπὶ ἐκλήθῃ εἰς ἀπολογία, ἀβελβὰ ἐνώπιον τοῦ ἔθνους μου καὶ τοῦ στρατοῦ μου—εἶπεν—ἐπὶ εἰμὶ ἀθῶος. Μόνος σκοπὸς μου εἶνε νὰ διαφωλῶ τὴν τιμὴν μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν τέκνων μου. Πέντε ἐτὴ ὑπέφερα τὰς σκληροτέρας βασάνους. ἄλλ' εἰμὶ βέβαιος ὅτι ἐπέτυχον τὸ σκοποῦ μου βασιζόμενος εἰς τὴν ὑμετέραν τιμιότητα καὶ δικαιοσύνην. Νῦν γεννᾶται τὸ ζήτημα, τί θὰ γίνῃ ἐν Γαλλίᾳ ἐὰν ἡ Γερμανία ἀποφασίσῃ, ὡς λέγεται, νὰ δηλώσῃ ποῖοι εἶνε οἱ ἀληθεῖς ἐνοχοί.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως ἀπὸ 24 Αὐγούστου, ταραχὰ ἐξερράγησαν ἐν Πρισρένῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πρὸ πολλοῦ ζητηθεῖσα ἀνάκλησις τοῦ Βαλῆ Σκοπέλου. Ἡ ἀγορὰ εἶνε κατάκλιςτος καὶ ἡ πόλις ἐπληρώθη ἀπὸ τὰς συρρέουσας ὀρενῆς φυλάς. Μετὰ μακρὰν ἀνταλλαγὴν τηλεγραφημάτων μεταξὺ Πρισρένης καὶ Γιυδίξ, ὁ Σουλτάνος παρεδέχθη νὰ καλέσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν μουσταφίην Πρισρένης καὶ διδώκα ἐκ τῶν προκρίτων. Ἡ κατάσταση φαίνεται κατευνασθεῖσα, ἐν τούτοις ἐτοιμασίαι γίνονται πρὸς ἀποστολὴν στρατοῦ.

Κατ'εἰδήσεις ἐκ Κων/πόλεως, ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Χασάν Φιχμὴ πασᾶς ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνέτιθ ἡ μελέτη διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως, συνηλθε καὶ πάλιν προχθὲς ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξήτασε 40 ἀρθρα, ἀπομένοντες δὲ πρὸς μελέτην ἕτερα 13, ἐνεκα τοῦ ὅπου πιστεύεται ὅτι θὰ ὀνηθῇ νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου. Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Αὐγούστου.—Ἡ πολεμικὴ τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου τῶν Ρεννῶν ἐξακολουθεῖ μετὰ μεγάλης σφοδρότητος. Ἐν Παρισίοις ἐπικρατεῖ ἡσυχία ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας.

ΡΕΝΝΑΙ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ Δρέφους ὑπέγραψεν αἰτήσιν ἀναθεώρησεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου τὸ ὅποιον τὸν κατεδίκασεν εἰς δεκαετὴ φυλάκιον. Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἡ αἰτήσις θὰ γείνη ἀποδεκτή. Ἡ πῆλη εἶναι ἡσυχος. Ὅλα τὰ ληρβέντα ἐκτακτα μέτρα θὰ διατηρηθῶσι μέχρι νεότερας διαταγῆς.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ δραστικὸς τῆς δολορικῆς κατὰ τὸν Μιλάνο ἀποπέρας Κνέβετς ἡρῆθη καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τὰς ἐκλογὰς τὰς ὁποίας ἐκῆμε προηγουμένως. Εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίσιν τῆς δικῆς ἐδίδωσαν ὁρμηκίμως διὲν εἶχε συνεσχέσει.

ΡΕΝΝΑΙ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ Δρέφους ὑπέγραψεν αἰτήσιν ἀναθεώρησεως. Θεωρεῖται σχεδὸν βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ὑποστῇ νέαν καθάρισιν. Τὰ ὑπὲρ τῆς τοῦδε ἐκτακτὰ μέτρα ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος.

ἐπιθυμῶν, ὡς φαίνεται, μόνον εἰς τὸν οἰκουμένικόν θρόνον νὰ ἀνέλθῃ, ἐὰν καλέσῃ αὐτὸν ἡ γυνὴ τῆς κινδυνεύουσας ἐκκλησίας. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι σύσσωμος ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ γένους, πολλὰκις, ἀνέδειξεν αὐτὸν ὑποψήριον· ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ ψήφος τῶν συνοδικῶν, τῶν μὴ δυναμένων νὰ κατασταλεῖσι τὰ προσωπικὰ πάθη, ἐματαιώσε τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἀνέδειξε κατὰ περιτροπὴν Πατριάρχας ἄλλους, ὅστις τὴν ἰδίαν κατανόησαντες ἀδυναμίαν κατήλθον τοῦ θρόνου οὐ μικρὸν κατὰ τὴν ποιμαντορίαν των ζημιώσαντες τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Σερβίας, πατὴρ καὶ υἱός, προσπαθοῦν νὰ ἐξαλείψουν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν ἐπρόξενησαν εἰς τὴν Εὐρώπῃ αἱ καταδικαίσεις τῶν ῥιζοσπαστῶν. Καὶ τὸ μέσον εἶνε αἱ μετὰ δημοσιογράφων συνελεύσεις, κατὰ τὰς ὁποίας εἶνε πολλὴ διαχυτικοί. Ὁ Μιλάνο, ὁμιλῶν τελευταίως πρὸς Γερμανὸν ἀνταποκριτὴν, ἡρῆθη μὲν νὰ θέλῃ τὴν πολιτικὴν, ἀρκεσθεῖς νὰ εἴπῃ, ὅτι καταγίνεται ὁλοφύχως εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὸν σερβικὸν στρατὸν ἴσον τοῦ γερμανικοῦ, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὑπέρβεν ἐπιθετικώτατος κατὰ τῶν ῥιζοσπαστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποδίδει ὅλα τὰ δεινὰ τῆς Σερβίας, ἥτις ἀπηλλάγη ἐπὶ τέλους τοῦ ζυγοῦ των. Οἱ ῥιζοσπάστες, εἶπε, εἰς ἐννεα μῆνας διέπραξαν εἰς ἐν καὶ μόνον διαμέρισμα 18 φόνους διὰ πολιτικούς λόγους.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως ἀπὸ 24 Αὐγούστου, ταραχὰ ἐξερράγησαν ἐν Πρισρένῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πρὸ πολλοῦ ζητηθεῖσα ἀνάκλησις τοῦ Βαλῆ Σκοπέλου. Ἡ ἀγορὰ εἶνε κατάκλιςτος καὶ ἡ πόλις ἐπληρώθη ἀπὸ τὰς συρρέουσας ὀρενῆς φυλάς. Μετὰ μακρὰν ἀνταλλαγὴν τηλεγραφημάτων μεταξὺ Πρισρένης καὶ Γιυδίξ, ὁ Σουλτάνος παρεδέχθη νὰ καλέσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν μουσταφίην Πρισρένης καὶ διδώκα ἐκ τῶν προκρίτων. Ἡ κατάσταση φαίνεται κατευνασθεῖσα, ἐν τούτοις ἐτοιμασίαι γίνονται πρὸς ἀποστολὴν στρατοῦ.

Κατ'εἰδήσεις ἐκ Κων/πόλεως, ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Χασάν Φιχμὴ πασᾶς ἐπιτροπὴ, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνέτιθ ἡ μελέτη διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως, συνηλθε καὶ πάλιν προχθὲς ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ. Μέχρι τοῦδε ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξήτασε 40 ἀρθρα, ἀπομένοντες δὲ πρὸς μελέτην ἕτερα 13, ἐνεκα τοῦ ὅπου πιστεύεται ὅτι θὰ ὀνηθῇ νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου. Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Αὐγούστου.—Ἡ πολεμικὴ τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου τῶν Ρεννῶν ἐξακολουθεῖ μετὰ μεγάλης σφοδρότητος. Ἐν Παρισίοις ἐπικρατεῖ ἡσυχία ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας.

ΡΕΝΝΑΙ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ Δρέφους ὑπέγραψεν αἰτήσιν ἀναθεώρησεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου τὸ ὅποιον τὸν κατεδίκασεν εἰς δεκαετὴ φυλάκιον. Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἡ αἰτήσις θὰ γείνη ἀποδεκτή. Ἡ πῆλη εἶναι ἡσυχος. Ὅλα τὰ ληρβέντα ἐκτακτα μέτρα θὰ διατηρηθῶσι μέχρι νεότερας διαταγῆς.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ δραστικὸς τῆς δολορικῆς κατὰ τὸν Μιλάνο ἀποπέρας Κνέβετς ἡρῆθη καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι τὰς ἐκλογὰς τὰς ὁποίας ἐκῆμε προηγουμένως. Εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίσιν τῆς δικῆς ἐδίδωσαν ὁρμηκίμως διὲν εἶχε συνεσχέσει.

ΡΕΝΝΑΙ, 30 Αὐγούστου.—Ὁ Δρέφους ὑπέγραψεν αἰτήσιν ἀναθεώρησεως. Θεωρεῖται σχεδὸν βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ὑποστῇ νέαν καθάρισιν. Τὰ ὑπὲρ τῆς τοῦδε ἐκτακτὰ μέτρα ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης ἀναγράφουσι τὴν εἰδησιν τῆς εἰς τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσιν ἐπισκέψεως τοῦ ἡγεμονικοῦ ζεύγους τοῦ Μαυροβουνίου, προσθέτουσιν ὅτι ὁ ἡγεμόν Νικόλαος

ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὅπως εὐχαρίστησῃ αὐτοπροσώπως τὴν βασιλίσσαν Ὀλγαν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ βασιλοπαύους Νικολάου ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ βασιλεῖς Γεωργίου κατὰ τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρίγκιπος Δανιήλ.

Ὁ Τσάρος καὶ ἡ Τσαρίνα, ὅστις ἀφίκοντο τὴν παρελθούσαν Δευτέραν εἰς τὴν δανικὴν πρωτεύουσιν, προὔπαντήθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ὑπὸ τοῦ Βασιλεῖς Χριστιανού, τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς δανικῆς οἰκογενείας, τοῦ βασιλεῖς Γεωργίου, τοῦ βασιλοπαύους Νικολάου, τῆς πριγκίπισσας τῆς Οὐαλλίας καὶ τῆς χήρας αὐτοκρατορῆς τῆς Ρωσίας Μαρίας Θεοδωροβόνας. Τὴν προσεχῇ Τετάρτην ἐπέτειον ἡμέραν τῆς μακαρίτιδος βασιλίσσης τῆς Δανίας, ὁ βασιλεὺς Χριστιανὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν θυγατέρων, τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν περικυλούντων αὐτὸν ἐγγονῶν, ὡς καὶ ὅλης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, θέλει μεταβῇ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν Γότσλιν, ἐνθα θέλει ψαλῇ ἀκολουθία, ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου τῆς ἀποθανούσης βασιλίσσης θὰ κατατεθ

Περιορίζομαι εἰς τὰ ὀλίγα προλεχθέντα περὶ τῆς Μονῆς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι λαμβάνων τὰς ζητηθείσας πληροφορίες ἐκτενέστερον θέλω διέλθει τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ ἤδη ἀρχομαι περὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν.

Τὰ εἰσοδήματα τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν εἶνε κεχωρισμένα, ἐκάστη τὰ ἑαυτῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς. Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐπιτροπεύονται ἀρχήθεν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Καὶ τούτων προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ ἀνθηρὰ κατάστασις ἐκπίπτει. Ὁ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ναὸς κέκτηται ἴδια κινουρήγῃ βιβλία καὶ ἱερὰ ἄμφια, εὐρίσκεται ὅπως δὴποτε ἐν καλῇ καταστάσει σήμερον, ὁ δὲ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ πανάρχαιος οὗτος ναὸς πολὺ γρήγορα θὰ καταρρεύσῃ ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοιά τις περὶ αὐτοῦ. Ἡ ὡς φρουρὸς τοῦ χωρίου Ἁγία Παρασκευὴ ὑπάγεται εἰς τὸ Μοναστήριον καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦνθι καὶ ὁ μικρὸς οὗτος ναὸς εὐρίσκετο ἐν καλῇ καταστάσει, ἀλλ' ἐκτοτε κατήντησε καὶ οὗτος νὰ εἶνε ἀχούρι καὶ νὰ σταυρῇ ἐντὸς αὐτοῦ τὰ γιδοπρόβατα τοῦ μαχαλᾶ μας. Ἀπαξ τοῦ ἔτους γίνεται ἡ κοινὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ναοῦ λειτουργία καὶ τότε καὶ μόνον τότε μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ προαιωνίου δένδρου τῆς τὴν ἐνθυμοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ μας συμπόλῃται καὶ λαμβάνουσιν ἀποφάσεις πρὸς μεγέθυνσιν αὐτῆς πρὸς καλλωπισμὸν πρὸς περιφράξιν αὐτῆς ἵνα προφυλάτῃται καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ μόλις κατέρχονται τῆς κόκκινες γῆς νὰ πᾶν στὰ πανηγύρια ξεγλυστρουῖν αἱ ἀποφάσεις των καὶ αἱ ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων λαμβανόμεναι τοιαῦται θὰ ἐξακολουθῶσι λαμβανόμεναι εἰς βάρος τῆς ἁγίας τίς οἶδε μέχρι πότε, Ὁ Ἅγιος Δημήτριος πτωχὸν παρεκλήσιον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου κείμενον εἶχε καὶ αὐτὸ τὰ εἰσοδήματά του ἐπαρκοῦντα πρὸς διατήρησίν του· ἐπιτροπεύετο δὲ ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς ὑπ' αὐτὸ οἰκούσης οἰκογενείας τῶν Στρατέων· ἀλλ' ἐπειδὴ οἰκογενειακὰ ἀτυχήματα ἀπεμάκρυναν ταύτην ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν ἐπιτροπεύουσιν ἀνέλαβεν ὁ χαλκουργὸς κ. Παῦλο Κώστος, ὅστις παντοίας καταβάλλει προσπάθειάς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ εἰσοδήματά του εἶνε ἐλάχιστα. Ὁ τῶν Ταξιαρχῶν ἐλάχιστος μὲν ἔχει εἰσοδήματα ἀλλ' ἐπαρκοῦντα ὅπως δὴποτε εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ὁ ἄλλος φρουρὸς τοῦ χωρίου μας, ὁ Ἁγ. Ἀθανάσιος ὅστις ὑπάγεται εἰς τὴν Μονὴν καὶ οὗτος ἀφέθη εἰς τὴν μοῖραν τοῦ οὐδεμιᾶς ὑπὲρ αὐτοῦ ληφθείσης προνοίας ἂν καὶ τὸν βλέπουν ἐτοιμόρροπον.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸν ἄλλον, ὡς εἶπον, περικαλλῆ ναὸν τῆς Παναγίας. Ὁ ναὸς οὗτος, τὸ μόνον στολίδι τοῦ χωρίου μας εἰς ὃ καὶ μόνον τελεῖται καθ' ἐκάστην λειτουργίαν, ἥτο ἄλλοτε νύμφη σωστή· ἀφ' ἧς ἐποχῆς, ἀπὸ τριακονταπενταετίας καὶ ἐπέκεινα ἴσως, ἐγένετο ἱερεὺς ὁ Ζήτος Μπάχος, ἀνέθηκεν αὐτῷ ἡ κοινότης τὴν ἐπιτροπεύουσιν τοῦ ναοῦ τούτου· ὁ Παπᾶ Ζήσης ἐπεδείξατο ὑπὲρ τοῦ ναοῦ μέριμναν οὐ τὴν τυχοῦσαν· τὰ πάντα διήγοντο μετὰ περισκέψεως· ὁ ναὸς ἐλαμπεν, ἡ καθαριότης ἐβασίλευεν ἐν αὐτῷ· οὐδέποτε οἱ λαμπροὶ του πολυέλαιοι ἐμειναν χωρὶς λαμπάδας, οὐδὲ τὰ κανδύλια χωρὶς λάδι, ἐλεεινὰ καὶ ἀξιοδράκρυτα, ὡς κατωτέρω θέλω σὰς ἀναφέρει, ὡς εὐρίσκονται σήμερον, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπουσίαν τοῦ Παπᾶ Ζήση. Τὰ πάντα τότε εὐρίσκοντο ἐν ἀφθονίᾳ, οὐδέποτε ἐλείπε τι. Πρὸ δωδεκαετίας καὶ ἐπέκεινα ἴσως, ἔαν δὲν με ἀπατᾷ ἡ μνήμη, ἐγένετο καὶ ἄλλος καὶ ἄλλος ἱερεὺς ὁ ἐξαδέλφος τοῦ Παπᾶ Ζήση κ. Χρήστος Μπάχος. Φυσικῶς τῷ λόγῳ ἀμφοτέρω ἐζήτησαν τὸν μερισμὸν τοῦ χωρίου εἰς δύο τμήματα ἵνα ἕκαστος λαμβάνῃ τὸν μισθὸν του καὶ τὰ τυχερά του ἐκ τοῦ τμήματος ὅπερ διὰ κλήρου ἤθελε τύχει αὐτῷ ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀλλ' ὁ ἐπάρκτος κομματισμὸς δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὰ πράγματα νὰ βαίνωσι τὴν κανονικὴν αὐτῶν τροχὴν. Συνεβλήθη τὸ μὲν με τὸν ἕνα ἱερεῖα τὸ δὲ με τὸν ἕτερον καὶ οὕτω ἐπέρχεται ρήξις μεταξὺ τῶν ἱερέων, ἥτις ἀπέβη ὀλεθρία διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα μὴ εἴπω δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, δι' ὅπερ ἄλλως τε οὐδένα ἐνδιαφέρει. Ἡθελον δ' ἀναφέρει πλεῖστα ὅσα διαπραχθέντα τότε ὑπὸ τῶν κομμάτων προερχόντων τῶν ἱερέων, ἔαν

ἡ αἰδὼς δὲν με ἐκώλυεν ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ σέβας ὅπερ τρέφω πρὸς αὐτοὺς ἔχων τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μεταμεληθῶσι διὰ τὰ παρελθόντα καὶ ρίψαντες εἰς λήθη τὸ παρελθὸν θὰ δώσωσιν ἀλλήλοις τὰς χεῖρας καὶ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἔργα ἀντάξια τῶν ἀξιομάτων ὅπερ φέρουσι θὰ δώσωσι χεῖρα βοθείας εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ θὰ δυνηθῶσιν οὕτω νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν ἀγαπητῶν μας συμπατριωτῶν τὰ μίσση καὶ τοὺς φθόνους, τὰς κακίας καὶ τὰ πάθη, ἅτινα ἐνεκολλώθησαν καὶ ἅτινα εὐρόντα τροφὴν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν οὐδὲως ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξέλθωσιν ἐκείθεν. Εἶνε ἀληθές, καὶ δὲν δύναται τις βεβαίως ἐξ ὧν ν' ἀρνηθῇ τοῦτο, ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ ἱερεῖς μας ἔλαβον ἀξιώματα παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Κοσμᾶ, ὅστις δὲν γνωρίζω τί τοῦ εἶχε μὴ εἰς τὸν νοῦν κατὰ τελευταίαν του τινὰ ἀνά τοῖς χωρίοις περιοδεῖαν, ὥστε νὰ θέλῃ καλὰ καὶ σῶνῃ νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἱερεῖς μετὰ τὰ δύο του χέρια ἀξιώματα οὐδὲως ἀρμόζοντα αὐτοῖς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης λέγω οἱ ἱερεῖς μας νομίσαντες ὅτι ὑψώθησαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λαθόντες ὁ μὲν τὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἀξίωμα ὁ δὲ τὸ τοῦ οἰκονόμου, ἤρξαντο νὰ βαίνωσιν ἄλλην ὁδόν, τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν ἐγωϊσμὸν, δύναμαι νὰ εἴπω, καὶ τὴν ἀλαζωνείαν. Ὁ μὲν πρῶτος οὐδεμίαν δίδει προσοχὴν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου ἂν καὶ ἀπὸ τίνος ἐξελέγη πρόεδρος τῆς ἐφοροεπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Γρηγορίου κατὰ τύπον μόνον κατὰ τὰ φαινόμενα, διότι ἡ ἄγεται καὶ φέρεται ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του ἡ κρίνει καλὸν οὐδὲν νὰ ἐκτελέσῃ ἐκ τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων, ὁ δὲ δευτέρως ἀναφανδὸν ἀνακατεύεται εἰς τὰ χωριανικὰ, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν.

(Ἐπεταί συνέχεια).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔγινε πάλαιά συνήθεια ὅλοι οἱ ἐπιτηδεῖοι νὰ προσποιῶνται τὸν μέγαν πατριώτην, νὰ κόπτονται διὰ τὴν πατρίδα, διὰ τὸ ἔθνος, διὰ τὰ καταστρεφόμενα συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἀμα ὅμως ἐπιτύχουν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦν τὰ μουντζώνουν ὅλα καὶ κυττάζουν μόνον τὸ ραχάτι. Κάθε τέσσαρα ἔτη ποῦ ἐνεργοῦνται δημοτικὰ ἐκλογὰ ἀκούομεν σχέδια καὶ προγράμματα, ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν πραγματοποιεῖται τίποτε. Τὸ θῆμα εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶνε πάντοτε ὁ λαὸς, ὅστις χάφτει ὅλα ὅσα ἀκούει καὶ εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς παρουσιάζεται πάλιν μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ εὐρὴ τὸν κατάλληλον Δήμαρχον ὅστις νὰ σώσῃ τὴν πρωτεύουσιν ἀπὸ τὴν σκόνην καὶ ἀπὸ τὴν λειψυρίαν. Ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν εὐρέθη ὁ Δήμαρχος ὅστις θὰ σώσῃ τὴν πρωτεύουσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ κακά, ὁ δὲ μακαρίτης Συγγρὸς εἶπεν ἄλλοτε ὅτι οὕτε θὰ εὐρέθη διότι ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος εἶνε χρωκοπημένος σχεδὸν καὶ ὁ Δήμαρχος ὅσην καλὴν θέλῃσιν καὶ ἂν ἔχῃ θὰ μείνῃ μετὰ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένος μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἀποφάσῃ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὅλοι δὲ γνωρίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ φέρῃ εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ νερά τῆς Στυμφαλίας καὶ κατὰ τὴν προεσχὴ σύνοδον χωρὶς ἄλλο θὰ εἰσαχθῇ νέον νομοσχέδιον. Τότε νερὸ θὰ ὑπάρχῃ ἄφθονόν καὶ ἡ σκόνη θὰ ἐλαττωθῇ. Ἀλλὰ μὰς χρειάζεται ἕνας καλὸς Δήμαρχος, δηλαδὴ ἕνας νοικοκύρης ὅστις νὰ ἔχῃ σπῆτι καὶ ἀμπέλι καὶ νὰ διοικήσῃ καλὰ τὸν δήμον ὅπως τὸ τοῖο σπῆτι του. Ὡς τοιοῦτος, ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐκλογέων κρίνεται κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν ὁ κ. Δημ. Καλλιφρονᾶς, ἄνθρωπος σφύρων, δραστήριος καὶ διαχειρισθαῖς πάντοτε τὰ κοινὰ μετὰ πολλῆς τιμότητος. Ἐκτὸς τῶν προσόντων τούτων ἅτινα συνιστῶσιν αὐτὸν ἡμῖς ἔχομεν καὶ ἄλλον νὰ συνελέσωμεν ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου, διότι ὅσας ἐδόθη αὐτῷ εὐκαίρια καὶ ἦτο δυνατόν ἐπροστάτευσεν τὰ Ἑπειρωτικά συμφέροντα καὶ ὅσους ἠδυνήθη Ἑπειρώτας, ὅτε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον 30 χιλιάδες Ἑπειρώται κατέφυγον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔμεινον χωρὶς ψωμί

καὶ στέγην ὁ κ. Δημ. Καλλιφρονᾶς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν τότε ἐπιτροπὴν καθ' ἣν ἔχων σύζυγον Ἑπειρώτιδα, συνεισέφερεν ὁ ἴδιος καὶ ἐνήργησεν, ὥστε νὰ προσφέρωσι καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς τοῦ ἐξήκοστα χιλιάδας δραχμᾶς. Τοῦ ὀφείλομεν πολλὴν χάριν διὰ τὰς φροντίδας τὰς ὁποίας κατέβαλεν ὑπὲρ ἀδελφῶν ἡμῶν οἵτινες λαθόντες τὰ ὅπλα ἵνα πραγματοποιήσῃ τὸ προαιώνιον ὄνειρον εὐρέθησαν ὕστερον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στερεῶνται καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἀναδεικνύμενος Δημάρχος Ἀθηναίων οὐ μόνον θὰ ἐξυψώσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου, ἀλλὰ θὰ κάμῃ καὶ ἔργα καλλίτερα παντὸς ἄλλου.

Υποψήφιοι δημοτικοὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Νάσος Ζίρης καὶ Π. Κουτσάλλης Ἑπειρώται.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Μπάχιας μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐλπίδος ὁ λόγιος κ. Γεώργιος Οἰκονομίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐπίσης ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐκεῖ Ζαπτεῖο Παρθενωγείου κ. Νικόλ. Παρανίκας μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἀφίκετο ἐκ Σοποτσελίου μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Ἀνδρέας Παλαῖος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Δεμερτζὴ τῆς Μ. Ἀσίας, ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Στεφ. Τσάντης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Δεμερτζὴ.

Ἀνεχώρησεν εἰς Φάραλα, ὅπου διωρίσθη ὡς ἐλληνοδιδάσκαλος, ὁ ἐκ Καπεσίδου κ. Χ. Βαταβάλης.

Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου μετὰ τῆς κυρίας τοῦ κ. Εὐγ. Χασιώτης καθηγητῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Φιλιπούπολιν.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κ. Βίτσης κ. Ναπολέων Ζωίδης καὶ ἀνεχώρησεν διὰ τὰ λουτρά Ὑπάτης. Ἀφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Ρουμανίαν μετὰ τῆς κυρίας τοῦ κ. Κ. Καπρῆς, ἐκ Τσερβαρίου μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Προκόπιος Τόσκας καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Θεσσαλονίκην. Ἐκ Ζίτσης ὁ ἐλληνοδιδάσκαλος κ. Ἀθαν. Σλίτας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λάρισα.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου οἱ ἐν Πειραιεὶ Ἑπειρώται κ. κ. Ἰωάννης Ζώτος, Ν. Πασχίδης, Ἰω. Τσάκαλης καὶ Θ. Γεωργίου μετέβησαν καὶ συνεχάρησαν τὸν πρόξενον τῆς Τουρκίας, ὅστις ἐπεδαφίλευσεν εἰς αὐτοὺς πολλὰς φιλοφρονήσεις.

Ἐπανῆλθεν ἐκ Ζαγορίου καὶ Ἰωαννίνων μετὰ βραχείαν αὐτοῖσι διαμονὴν ὁ κ. Ἀθ. Λιούμας.

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμφισσάν ὁ σχολάρχης κ. Α. Κυρούσης καὶ εἰς Ἰθάκην ὁ κ. Ἀρ. Πατέρης.

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀνδρου ὅπου διῆλθε τὸ θέρος ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζήκος Ρώσης.

Ἀφίκετο ἐξ Αἰδηψοῦ ὁ κ. Γ. Γιαννῆς.

Ὁ κ. Πύρρος Πετρίδης προήχθη εἰς σχολάρχην Πειραιῶς ἐφ' ὃ ἀποστέλλομεν αὐτῷ καὶ τοῖς σεβαστοῖς αὐτοῦ γονεῦσιν Ἀθανασίῳ καὶ Βασιλικῇ Πετρίδῃ τὰ θερμὰ ἡμῶν συγχαρητήρια.

Τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ἐκδίδεται ὁ δευτέρως τόμος διηγημάτων τοῦ ἡμετέρου κ. Χρ. Χρηστοβασίλη κατὰ διηγήματα τῆς Ἑννεταῖας γραμμένα εἰς τὴν καθάραν ἡπειρωτικὴν γλῶσσαν καὶ μετὰ τῆς συνήθους τῷ κ. Χρηστοβασίλῃ χάριτος.

ΠΑΙΣ Ἑπειρώτης 14ετῆς μαθητῆς τοῦ ἐλλ. Σχολείου τὸ πρῶτον ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ζητεῖ οἰκίαν καλὴν ἐν ἣ ὑπηρετῶν νὰ ἐξακολουθῇ τὰς σπουδὰς του. Συνίσταται παρ' ἡμῶν θερμῶς. Πληροφορίαι ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

ΜΕΓΑ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ καὶ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ «Η ΗΠΕΙΡΟΣ»

Ἐν Πρεβέζῃ

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέωσαν ξενοδοχεῖον καὶ καφενεῖον ἐν Πρεβέζῃ παρὰ τὴν παραλίαν οἱ ἐκ Ζαγορίου κ. Χρόνης Σακελλαρίου καὶ Ἰωάν. Μπατάς. Τὸ ξενοδοχεῖον ὡς καὶ τὸ καφενεῖον εἶνε ἐγκατεστημένα εἰς ἐν ἐκ τῶν πρώτων οἰκημάτων τῆς Πρεβέζης, δύνανται δὲ ταῦτα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐπίπλωσιν καὶ ὡς τὴν καθαριότητα καὶ ὡς πρὸς τὴν περιποίησιν νὰ παραβληθῶσι μετὰ Ἀθηναϊκά, ἀλλὰ μετὰ τῆς πολὺ συγκαταβατικότητος. Τοιαῦτα καταστήματα καὶ μετὰ προθυμοτάτους καὶ περιποιητικωτάτους διευθυντάς, δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι καὶ τοὺς πλέον ἰδιοτερεῖς χαρακτῆρας, δι' ὃ συνιστῶμεν θερμότητα τοῦτο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Ἱατρός

Παθολογικὰ καὶ παιδικὰ νοσήματα

Δέχεται ἀσθενεῖς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 16 Α γωνίᾳ αἰκίας τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Βουλῆς καὶ Νικοδήμου.

8-9 π. μ. 2-3 1)2 μ. μ.